УПРАЖНЕНИЯ^і

по дисциплината

"Компютърни мрежи и комуникации"

Лектор: проф. д-р Ганчев ФМИ, ПУ "П. Хилендарски" 27.08.2020 г.

10. Конфигуриране на *NAT*

Router 1 Router 2

Router Router FastEthernet Interface Serial 0 Loopback 0 Enable VTY/
Designation Name 0 Address/ Type Address/ Address/ Secret Console Subnet Mask Subnet Mask Password Passwords Router 1 Gateway 10.10.X.1/24 DTE 200.2.(X+2).18/30 NA class cisco
Router 2 ISP NA DCE 200.2.(X+2).17/30 172.15.(X+1).1/32 class cisco

X=10.K+10.M+L, където K, M и L са съответно втората, предпоследната и последната цифра от факултетния номер на студента (считано отляво надясно)

Console (rollover) Crossover cable

Цел

Конфигуриране на маршрутизатор за използване на **NAT** (Network Address Translation) с цел транслиране на вътрешни (най-често частни) *IP* адреси във външни публични *IP* адреси.

Подготовка

Интернет доставчик (*ISP*) е назначил за използване на една компания блок от 32 публични *IP* адреса, започващ с адрес **199.99.(X+9).32/27** (с безкласово адресиране). Тъй като компанията има нужда от повече адреси, мрежовият администратор е решил да приложи *NAT*. Адресите в диапазона от **199.99.(X+9).33** до **199.99.(X+9).39** са за статично разпределяне, а от

^і По материали на *Cisco*

199.99.(X+9).40 до **199.99.(X+9).62** — за динамично разпределяне. Маршрутизирането от страна на *ISP* към компанията е по статичен маршрут (static route), а в обратната посока — с използване на маршрут по подразбиране (default route). Връзката на *ISP* към Интернет се симулира с помощта на *loopback* адрес в маршрутизатора *ISP*.

Осъществете схемата на свързване, показана по-горе. Използвайте таблицата в края на упражнението за правилното определяне на интерфейсните идентификатори.

Примерните конфигурации по-долу са на базата на маршрутизатори *Cisco* 1841 с добавен *WIC-* 2T модул.

Започнете сесия *HyperTerminal*.

Забележка: Изпълнете инструкциите за изтриване на паметта и презареждане (в края на Упражнение 4), ако се наложи, преди да продължите.

Стъпка 1: Конфигуриране на маршрутизаторите

Като използвате таблицата по-горе, задайте съответни имена на маршрутизаторите и конфигурирайте конзолата, виртуалния терминал и интерфейсите със съответните пароли.

Стъпка 2: Запазване на конфигурацията

От привилегирован режим, въведете командата *copy running-config startup-config* и на двата маршрутизатора.

Стъпка 3: Конфигуриране на хостове с подходящи *IP* адреси, подмрежова маска и маршрутизатор по подразбиране (*default gateway*)

Конфигурирайте едната работна станция с *IP* адрес 10.10.X.10/24 и маршрутизатор по подразбиране 10.10.X.1/24, а другата — с подходящи *IP* адрес и маршрутизатор по подразбиране. От всяка работна станция трябва да е възможно осъществяването на *ping* към съответния маршрутизатор, към който тя е свързана директно. Ако поради някаква причина това е невъзможно, проверете и отстранете проблема.

Стъпка 4: Проверка на свързаността

a.	От	прикрепените	хостове,	извършете	ping	към	интерфейс	FastEthernet0/0	
	на маршрутизатора по подразбиране.								
б.	Успе	ешен ли е ріпа от	първия хос	т?					

в. Успешен ли е *ping* от втория хост? ______

г. Ако отговорът е **HE** на някой от двата въпроса (по-горе), проверете конфигурацията на маршрутизаторите, за да откриете и отстраните проблема. След това повторете горните две стъпки, докато и на двата въпроса не получите утвърдителен отговор.

Стъпка 5: Създаване на статичен маршрут

a.	Създайте статичен маршрут от маршрутизатора <i>ISP</i> към маршрутизатора <i>Gateway</i> с помощта на командата <i>ip route</i>							
	ISP(config) #ip route 199.99.(X+9).32 255.255.255.224 200.2.(X+2).18							
б. в.	Фигурира ли е този статичен маршрут в маршрутизиращата таблица?							
Стъ	ыпка 6: Създаване на маршрут по подразбиран <u>е</u>							
a.	Създайте маршрут по подразбиране от маршрутизатора <i>Gateway</i> към маршрутизатора <i>ISP</i> , с помощта на командата <i>ip route</i> . По този начин всеки <i>IP</i> пакет с непозната дестинация ще бъде препратен към маршрутизатора на Интернет доставчика.							
	Gateway(config)#ip route 0.0.0.0 0.0.0.0 200.2.(X+2).17							
б. в.	Фигурира ли е този маршрут в маршрутизиращата таблица? Опитайте ping от една от работните станции към серийния интерфейс на маршрутизатора ISP .							
г.	Беше ли успешен този ping ?							
д.	Защо да или защо не?							
Стъ	ыпка 7: Задаване на адресен фонд от използваеми публични <i>IP</i> адреси							
	За тази цел използвайте командата <i>ip nat pool</i>							
	Gateway(config) #ip nat pool public-access 199.99.(X+9).40 199.99.(X+9).62 netmask 255.255.254							
Стъ	ыпка 8: Задаване на списък за достъп до вътрешните частни <i>IP</i> адреси							
	За тази цел използвайте командата <i>access list</i>							
	Gateway(config) #access-list 1 permit 10.10.X.0 0.0.0.255							
Стъ	опка 9: Задаване на <i>NAT</i> транслиране на адреси							

Page **3** of **4**

За тази цел използвайте командата *ip nat inside source*

Gateway(config) #ip nat inside source list 1 pool public-access

Стъпка 10: Специфициране на интерфейсите

Активните интерфейси на маршрутизатора трябва да бъдат специфицирани или като вътрешни, или като външни интерфейси, с оглед на *NAT*. За да направите това, използвайте командите *ip nat inside* или *ip nat outside*.

Gateway (config) #interface FastEthernet0/0
Gateway (config-if) #ip nat inside
Gateway (config-if) #exit
Gateway (config-if) #interface Serial0/0/0
Gateway (config-if) #ip nat outside
Gateway (config-if)#exit

Стъпка 11: Тестване на конфигурацията

a.	От работната станция с <i>IP</i> адрес 10.10.X.10/24 извършете <i>ping</i> към 172.16.(X+1).1						
	Ако командата връща празен резултат, извършете ping от някоя от работните станции до						
	loopback адреса на ISP до постигане на успех. Разгледайте NAT транслирането в						
	маршрутизатора <i>Gateway</i> с помощта на командата <i>show ip nat translations</i> .						
б.	Какво е транслирането на вътрешните адреси в двете посоки?						
	==						

	=_==
В.	От кого е назначен вътрешният <u>глобален</u> адрес?
г.	От кого е назначен вътрешният <u>локален</u> адрес?